

628

Besluit van 23 december 1987, houdende wijziging van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (Stb. 1985, 377)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 12 november 1987, nr. RJW 33805, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;

De Raad van de Waterstaat gehoord;

Gelet op de artikelen 17, eerste lid, 18, eerste lid, 19, 20, eerste lid en 22, eerste lid van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Stb. 1981, 573);

De Raad van State gehoord (advies van 27 november 1987, nr. W09.87.0625);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 21 december 1987, nr. RJW 38422, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (Stb. 1985, 377)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A. In artikel 16 worden het eerste en het tweede lid vervangen door twee nieuwe leden, luidende:

1. Het bedrag verschuldigd voor het brengen van zuurstofbindende stoffen in rijkswateren bedraagt voor het jaar 1988 eenendertig gulden en vijftig cent per inwonerequivalent.

2. In afwijking van het eerste lid is voor het brengen van zuurstofbindende stoffen in het territoriale deel van de Noordzee, de Waddenzee, de Eems, de Dollard, de Oosterschelde en de Westerschelde voor het jaar 1988 vijftientwintig gulden en vijftig cent per inwonerequivalent verschuldigd.

B. In Bijlage I bij het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren wordt in onderdeel B onder «1. Het chemisch zuurstofverbruik», de volledige tekst vervangen door: De bepaling wordt verricht volgens normblad NEN 6633.

ARTIKEL II

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 27 januari 1986, Stb. 19

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1988.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 23 december 1987

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes

Uitgegeven de *dertigste* december 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

1. Bij het koninklijk besluit van 21 december 1985 (Stb. 1985, 732) zijn voor de jaren 1986 en 1987 de tarieven vastgesteld van de heffing die het Rijk op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO) oplegt aan degenen die afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen brengen in rijkswateren.

Voor 1986 bedroeg dit tarief f. 29,50 en voor 1987 f. 30,50 per inwonerequivalent voor de lozingen op «zoete wateren» en respectievelijk f. 23,50 en f. 24,50 per inwonerequivalent voor de «zoute wateren».

2. Dit koninklijk besluit (artikel I, onderdeel A) behelst de vaststelling van de tarieven voor 1988 op f. 31,50 voor de «zoete wateren» en f. 25,50 voor de «zoute wateren». De verhoging ten opzichte van 1987 bedraagt derhalve f. 1,- per inwonerequivalent.

3. Aanvankelijk was het de bedoeling in dit besluit tevens de tarieven voor 1989 vast te stellen en daarbij het tarief voor de «zoete wateren» wederom met f. 1,- te verhogen en het tarief voor de «zoute wateren» te verlagen naar 50% van dat voor de «zoete wateren» (is nu 80%). Met de tariefverlaging voor de «zoute wateren» (op het moment dat de lozingen op die wateren voor het grootste gedeelte zullen zijn gesaneerd) zou worden tegemoet gekomen aan de op 6 april 1987 in de Tweede Kamer ingediende motie Te Veldhuis (Kamerstukken II, 1984-1985, 18 968, nr. 11) inzake een reductie op heffingen voor effluentlozingen op zoute wateren. Deze motie is aangehouden (Handelingen II, 1986-1987, 74-3792). Aanleiding voor een reductie op de heffing voor lozingen op «zoute wateren» is, dat in de afgelopen jaren bij sanering van lozingen op die wateren in een aantal minder kwetsbare gebieden uit een oogpunt van kostenbesparing minder vergaande eisen aan de effluentkwaliteit zijn gesteld dan bij de sanering van lozingen op «zoete wateren».

Een gevolg van deze gemitigeerde lozingseisen – met name die ten aanzien van de stikstofverwijdering – is, dat de effluentlozingen hoog belast worden. Aangezien dit op gespannen voet staat met de beoogde kostenbesparingen is gezocht naar een oplossing hiervoor.

Bij de behandeling van de Nota Waterverontreinigingsheffingen in de UCV van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 6 april 1987 is aangegeven (Handelingen UCV, 1986-1987, nr. 62, blz. 29), dat twee oplossingen denkbaar zijn:

- invoering van twee verschillende maatstaven voor respectievelijk zoet en zout water;
- een verdere tarief-differentiatie.

Voor de laatste oplossing was dus gekozen, omdat die eenvoudig en zonder fiscaal-juridische bezwaren kan worden gerealiseerd.

Naar aanleiding van het advies van de Raad van de Waterstaat, waarin de motivering van de voorgestelde tariefreductie niet wordt onderschreven, is ervan afgezien in dit besluit tevens de tarieven voor 1989 vast te stellen. Dit geeft de gelegenheid de kwestie nog eens nader te bezien. Bij de tariefstelling voor 1989 zal hierop worden teruggekomen. Het gevolg van de beperking van dit besluit tot het tarief voor 1988 is, dat de genoemde motie Te Veldhuis langer moet worden aangehouden.

4. Met ingang van 1988 worden – anders dan voorheen – de directe beheerskosten van de waterkwaliteitszorg met betrekking tot de rijkswateren betaald uit de inkomsten uit de rijksheffing.

De trend in het tariefverloop van de rijksheffing sedert 1980 (stijging met f. 1,- per jaar) is door deze beleidswijziging niet beïnvloed. Tot de directe beheerskosten van het Rijk worden gerekend: de kosten van beheersplanvorming, de kosten van vergunningverlening, de kosten van

handhaving, de kosten van heffing en invordering, de kosten van waterkwaliteitsonderzoek; dit alles alleen voor zover het de in beheer bij het Rijk zijnde wateren betreft en voor zover dit past in de in de nota Milieuhellingen (Tweede Kamer, zitting 1978—1979, 15 658, nrs. 1-2) en het wetsvoorstel Uitbreiding van de Wet Algemene milieuhygiëne met regels met betrekking tot de financiering van het beleid op het gebied van de milieuhygiëne (Tweede Kamer, vergaderjaar 1986—1987, 19 752) neergelegde uitgangspunten. Dit laatste wil zeggen, dat bij voorbeeld de kosten van algemeen beleidsonderbouwend onderzoek daar niet toe behoren.

Voor de beleidswijziging is mede van belang geweest het rapport van de Algemene Rekenkamer over de uitvoering van de WVO-taken door de Rijkswaterstaat (Tweede Kamer, vergaderjaar 1986—1987, 20 020, nrs. 1-2).

Het voornemen tot deze doorberekening van de apparaatskosten van het Rijk is in de UCV van 6 april 1987 met de Tweede Kamer der Staten-Generaal besproken (Handelingen UCV, 1986—1987, nr. 62, blz. 28).

De directe beheerskosten van het Rijk worden becijferd op f. 32 miljoen in 1988, afnemend tot f. 29 miljoen vanaf 1991. Hierbij is nog geen rekening gehouden met noodzakelijke extra inspanning die geleverd moet worden voor de door de Algemene Rekenkamer gesignaleerde achterstand in de vergunningverlening, alsmede met een noodzakelijke intensivering van het beleid in het kader van het Rijnactieprogramma als gevolg van het SANDOZ-incident (\pm f. 8 mln. per jaar).

Met de onderhavige beleidswijziging is aangesloten bij de wijze van financiering van de waterkwaliteitszorg bij alle andere daarmee belaste overheidslichamen.

5. In bijlage 1 bij deze toelichting is een overzicht gegeven van het verloop van de inkomsten en uitgaven (met name uitkeringen) sinds de aanvang van de rijksheffing tot en met 1986 met de daarbijbehorende saldi. In bijlage 2 zijn, op basis van de thans bekende gegevens de ramingen voor de periode tot en met 1990 vermeld. Daarbij is er voorshands van uitgegaan, dat de jaarlijkse tariefstijging met f. 1,- ook ná 1988 zal worden voortgezet. Verder is bij de begroting van de uitkeringen uitgegaan van een prijsstijging van 2% per jaar. Ter toelichting dient nog het volgende.

Mede ten gevolge van in het verleden opgetreden vertragingen in het saneringsprogramma zijn er ten opzichte van de ramingen in het vorige tariefbesluit verschuivingen opgetreden in de geraamde inkomsten en uitgaven. Het verschil — per saldo f. 88 miljoen — is enerzijds veroorzaakt door een hogere opbrengst van de rijksheffing ad f. 22 miljoen en anderzijds door een lager bedrag aan uitgaven ad f. 66 miljoen.

Voorts is er voor de gevolgen van de afschaffing van de correctieregelingen in de WVO rekening gehouden met f. 15 miljoen aan restituties op niet onherroepelijk vaststaande aanslagen van vóór 1986. Geconstateerd kan worden, dat ultimo 1990 de inkomsten en uitgaven, over de hele periode beschouwd, globaal genomen met elkaar in evenwicht zijn.

6. De gelegenheid van de onderhavige wijziging van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (UVR) is tevens aangegrepen, om een noodzakelijke aanpassing in Bijlage I bij het UVR aan te brengen. In 1987 is de NEN-norm voor de bepaling van het zuurstofverbruik van het afvalwater gewijzigd (Stcrt. 246, 1987). Ingevolge Bijlage I, onderdeel B, van het UVR is deze wijziging op 1 januari 1988 van kracht geworden.

De wijziging van de NEN-norm behelsde, naast redactionele en procedurele optimalisaties, de opneming in de norm van de chloride- en bromidecorrecties. De desbetreffende voorziening in Bijlage I, onderdeel B, sub 1, kon mitsdien vervallen.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes

Rijkshheffing WVO: inkomsten, uitgaven en saldi sinds 1971

Jaar	Tarief		Heffingen (x f 1 mln.)	Uitkeringen (x f 1 mln.)	Saldi (x f 1 mln.)
	zoet	zout			
			(x f 1 mln.)		
1971	2,00	—	17,5	0,9	16,6
1972	5,00	—	42,4	0	59,0
1973	8,00	2,00	65,0	23,4	100,6
1974	11,00	5,00	89,7	27,2	163,1
1975	13,00	7,00	99,3	58,0	204,4
1976	15,00	9,00	105,9	54,1	256,2
1977	17,00	11,00	126,1	51,7	330,6
1978	20,00	14,00	153,2	68,1	415,7
1979	21,75	15,75	162,8	104,3	474,2
1980	23,50	17,50	173,3	87,7	559,8
1981	24,50	18,50	160,6	135,0	585,4
1982	25,50	19,50	140,4	164,6	561,2
1983	26,50	20,50	124,9	150,1	536,0
1984	27,50	21,50	120,8	167,4	489,4
1985	28,50	22,50	113,4	188,3	414,5
1986	29,50	23,50	123,2	212,7	325,0
Totaal			1818,5	1493,5	

Behoort bij koninklijk besluit van 23 december 1987, Stb. 628

Mij bekend,

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
Namens deze,
De Secretaris-Generaal,
R. den Besten

Verloop inkomsten en uitgaven verontreinigingsheffing rijkswateren

Jaar	Cijfers bij koninklijk besluit van 21 december 1985 (Stb. 1985, 732)		Belastbare i.e.'s		Heffingsbedrag		Inkomsten	Uitgaven zie bijl. 3	Saldo
			zoet	zout	zoet	zout			
	inkomsten	uitgaven							
	x f 1 mln.		x 1 mln.				x f 1 mln.		
1971 t/m									
1986	1819 ¹	1494 ²	—	—	—	—	1804 ³	1494	310
1987	66	200	2,46	1,44	30,50	24,50	110	212	208
1988	57	120	2,09	1,42	31,50	25,50	102	241	69
1989	47	80	1,83	0,76	32,50	26,50	80	125	24
1990	47	54	1,59	0,63	33,50	27,50	71	81	14
	2036	1948					2167	2153	

¹ f 22 miljoen meer inkomsten dan in raming vorige tariefbesluit.

² f 66 miljoen minder uitgaven dan in raming vorige tariefbesluit.

³ f 15 miljoen minder inkomsten i.v.m. noodzakelijke restitutie (zie § 5 van de toelichting).

BIJLAGE 3**Specificatie uitgaven verontreinigingsheffing rijkswateren**

Jaar	Uitkeringen	Directe beheerskosten	Totaal
	x f 1 mln.		
1971 t/m 1986	1494	—	1494
1987	212	—	212
1988	201	40	241
1989	87	38	125
1990	44	37	81
Totaal	2038	115	2153

Behoort bij koninklijk besluit van 23 december 1987, Stb. 628

Mij bekend,

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
Namens deze,
De Secretaris-Generaal,
R. den Besten